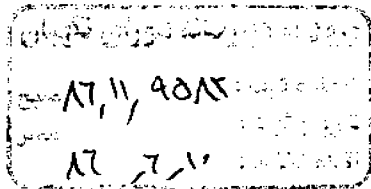
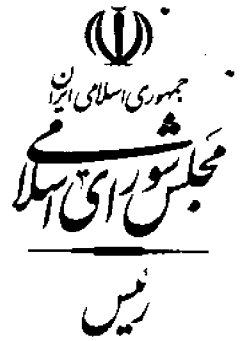

شماره: ۶۷۶/۸۷۳۴۳

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۶/۰۶

پوست:

بسته

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت کویت که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده‌بود و در جلسه علنی
روزدوشنبه مورخ ۱۳۸۶/۶/۵ مجلس عیناً به تصویب رسیده‌است، به پیوست ارسال
می‌گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره: ۶۷۶/۸۷۳۴۳

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۶/۰۶

پوست:

بیت

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت مشتمل بر یک مقدمه و (۱۳) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد داده می‌شود.

تبصره - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۹) و (۱۰) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت (که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند)،

با علاقمندی به ایجاد شرایط مناسب برای توسعه همکاری اقتصادی بین آنها و به ویژه برای سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمروی طرف متعاقد دیگر، با تأیید این که تشویق و حمایت متقابل از این سرمایه‌گذارها موجب جریان فعالیت تجاری و افزایش رفاه دو طرف متعاقد می‌گردد، به شرح زیر توافق نمودند؛

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه :

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» به معنی هر نوع مال، دارایی یا حقوق مربوط به آنها است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر به کار گرفته شود و در برگیرنده دارایی یا حقی مشتمل بر یا به شکل زیر باشد:

الف) اموال منقول و غیر منقول و هر نوع حقوق مالکیت از قبیل اجاره، رهن، حق حبس و وثیقه،

ب) سهام، سهم شرکت یا هر نوع مشارکت در شرکتها، و سایر بدهیها و وامها و اوراق قرضه که توسط هر یک از سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد متشر می‌شود،

پ) ادعا نسبت به پول یا سایر دریافتیها به موجب قراردادی که دارای ارزش اقتصادی می‌باشد،

ت) حقوق مالکیت فکری، از جمله، اما نه محدود به، علائم تجاری، حق اختراع، طرحها و نمونه های صنعتی و فرآیندهای فنی، دانش فنی، اسرار تجاری، اسامی تجاری و حسن شهرت.

اصطلاح «سرمایه‌گذاری» در مورد «عواید» حاصله به منظور سرمایه‌گذاری مجدد و میبالغ حاصل از «تصفیه» که این اصطلاحات از این پس تعریف می‌گردند نیز اعمال خواهد شد.

هرگونه تغییر در شکل سرمایه‌گذاری یا سرمایه‌گذاری مجدد داراییها یا حقوق تا زمانی که مورد تأیید مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر باشد تأثیری در طبقه‌بندی آنها به عنوان سرمایه‌گذاری نخواهد داشت.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذار» در رابطه با یک طرف متعاقد اطلاق می‌شود به:

الف) اشخاص حقیقی که تابعیت آن طرف متعاقد رابه موجب قوانین حاکم آن دارد.

ب) اشخاص حقوقی که به موجب قوانین و مقررات آن طرف متعاقد تأسیس یا تشکیل شده باشند، نظیر شرکتها، مؤسسات، صندوقهای توسعه، کارگزاریها، بنیادها، نهادهای قانونی، مقامات و شرکتهای دولتی.

۳- اصطلاح «عوااید» به معنی وجوهی است که از سرمایه گذاری حاصل شده باشد، فارغ از نحوه پرداخت آنها، و به ویژه، امانه منحصراً شامل سود حاصل از سرمایه گذاری، سود تسهیلات مالی، عایدات سرمایه ای، سود سهام، حق الامتیاز، حق مدیریت، کمک فنی یا سایر پرداختها یا کارمزدها، و پرداختهای غیر نقدی.

۴- اصطلاح «تصفیه» به معنی هر نوع فروش انجام شده برای واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه گذاری خواهد بود.

۵- اصطلاح قلمرو: فقط از نظر این موافقتنامه، دامنه شمول این موافقتنامه قلمروهای جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت خواهد بود که هر یک از طرفهای متعاقد بر آن حقوق حاکمیت و صلاحیت را بر اساس حقوق بین الملل اعمال می کنند.

۱- اصطلاح «ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد» به معنی هر نوع ارزی است که صندوق بین المللی پول، هر چند وقت یکبار، به عنوان ارزی که آزادانه قابل استفاده باشد به موجب مواد موافقتنامه صندوق بین المللی پول و هر اصلاحیه آن تعیین می کند.

۲- اصلاح «بدون تأخیر» به معنی مدت زمانی است که قاعدتاً برای تکمیل تشریفات انتقال پرداختها لازم است. مدت مزبور از تاریخ تسلیم کلیه مدارک مورد نیاز شروع خواهد شد و به هیچ دلیل از دو ماه تجاوز نخواهد کرد.

ماده ۲- تشویق و پذیرش سرمایه گذاری

۱- هر طرف متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات حاکم خود، سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر را پذیرش و تشویق خواهد کرد.

۲- هر طرف متعاقد، در مورد سرمایه‌گذاریهای پذیرفته شده در قلمرو خود، کلیه مجوزها، موافقتها، مصوبه‌ها، پروانه‌ها و اختیارنامه‌های لازم را جهت تحقق این سرمایه‌گذاریهای در حدود و براساس شرایطی که ممکن است طبق قوانین و مقررات آن تعیین شود اعطاء خواهد کرد.

۳- طرفهای متعاقد می‌توانند به نحوی که مناسب بدانند جهت تشویق و تسهیل فرصتهای سرمایه‌گذاری در قلمروهای مربوطه خود با یکدیگر مشورت نمایند.

۴- هر طرف متعاقد، با در نظر گرفتن قوانین و مقررات خود در رابطه با ورود، اقامت و کار اشخاص حقیقی، درخواستهای ورود، اقامت موقت و کار کارکنان کلیدی از جمله اشخاص رده بالای مدیریتی و فنی را که به منظور سرمایه‌گذاری در قلمرو آن استخدام شده‌اند با نظر مساعد مورد بررسی قرار خواهد داد. بستگان درجه یک کارکنان کلیدی مزبور نیز از رفتاری مشابه در رابطه با ورود و اقامت موقت در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر برخوردار خواهند شد.

۵- هر زمان که کالاها یا اشخاص مرتبط با یک سرمایه‌گذاری می‌باید نقل و انتقال شوند، هر یک از طرفهای متعاقد تا حدی که قوانین و مقررات مربوط آن اجازه می‌دهد انجام این نقل و انتقال را توسط شرکتهای طرف متعاقد دیگر اجازه خواهد داد.

ماده ۳- تشویق و رفتار نسبت به سرمایه‌گذاری

۱- سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد در هر زمان از رفتار منصفانه و عادلانه و از حمایت و امنیت کامل در قلمرو طرف متعاقد دیگر به نحوی که مطابق با اصول پذیرفته شده حقوق بین‌الملل توسط هر دو طرف متعاقد و مفاد این موافقتنامه باشد برخوردار خواهند شد.

هیچ یک از طرفهای متعاقد نباید به هیچ وجه به وسیله اقدامات دلخواه یا تبعیض آمیز به استفاده، مدیریت، اجراء، گسترش یا فروش یا سایر انواع واگذاری سرمایه‌گذارها آسیب وارد نماید.

۲- هر طرف متعاقد در مورد استفاده، مدیریت، اجراء، گسترش و فروش یا دیگر انواع واگذاری سرمایه‌گذارهای انجام شده در قلمرو خود توسط سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر، رفتاری را اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده، در شرایط مشابه، نسبت به سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر طرف ثالث، هر کدام که مساعدتر است، نامساعدتر نباشد.

۳- در هر صورت، مفاد این ماده نباید به نحوی تفسیر شود که یک طرف متعاقد را ملزم به اعطاء منافع حاصل از هر نوع رفتار، اولویت یا مزیت ناشی از موارد زیر به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نماید:

الف) هر نوع اتحادیه گمرکی، اتحادیه اقتصادی، منطقه آزاد تجاری، اتحادیه پولی، یا سایر اشکال ترتیبات اقتصادی منطقه‌ای که هر یک از طرفهای متعاقد عضو آن هستند یا خواهند شد.

ب) هر نوع موافقتنامه بین‌المللی، منطقه‌ای یا دو جانبه یا سایر ترتیبات مشابه یا هر قانون داخلی که تماماً یا قسمتی از آنها مربوط به مالیات باشد.

۴- هر طرف متعاقد باید حق سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر برای دسترسی به دادگاهها، محاکم و کارگزاریهای اجرائی آن و همه نهادهای دیگری که قدرت قضائی دارند را تضمین نماید.

۵- هر طرف متعاقد باید همه قوانین و مقرراتی را که مرتبط با سرمایه‌گذارها است یا مستقیماً بر سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو آن تأثیر می‌گذارد، منتشر کند.

۶- هیچ یک از طرفهای متعاقد نمی‌تواند اقدامات الزامی را وضع کند که دارای اثر تبعیضی بر سرمایه‌گذارهای طرف متعاقد دیگر به نفع سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران کشورهای ثالث باشند.

ماده ۴- جبران خسارت

۱- به جز در مواردی که ماده (۵) اعمال می‌شود، چنانچه سرمایه‌گذارهای انجام شده توسط سرمایه‌گذار هر یک از طرفهای متعاقد به علت جنگ یا سایر مخاصمات مسلحانه، حالت اضطرار ملی، طغیان، آشوبهای داخلی، شورش، اغتشاش یا دیگر حوادث مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، طرف متعاقد اخیرالذکر، در خصوص اعاده مال، پرداخت غرامت، خسارت یا دیگر ترتیبات حل و فصل اختلاف، سرمایه‌گذار مزبور را از رفتاری برخوردار خواهد کرد که از رفتار طرف متعاقد اخیر نسبت به سرمایه‌گذار خود یا سرمایه‌گذار هر کشور ثالثی، هر کدام مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد.

۲- بدون لطمه به بند (۱)، سرمایه‌گذار یک طرف متعاقد که در اثر یکی از حوادث موضوع آن بند، در قلمرو طرف متعاقد دیگر متحمل خسارتی شود که ناشی از موارد زیر باشد:

الف) ضبط سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات آن طرف،
ب) تخریب سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها و مقامات آن طرف که به علت جنگ یا ناشی از ضرورت موقعیت نباشد، باید مشمول اعاده مال یا پرداخت خسارت شود که در هر صورت باید سریع و مؤثر باشد.

ماده ۵- مصادره

۱-

الف) سرمایه‌گذارهای انجام شده سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره، سلب مالکیت، توقیف و ضبط نخواهد شد و یا تحت تدابیری مستقیم یا غیر مستقیم مانند مسدود شدن یا متوقف شدن با آثار مشابه ملی شدن،

مصادره، سلب مالکیت، توقیف، یا ضبط (که از این پس «مصادره» نامیده می‌شود) توسط طرف متعاقد دیگر قرار نخواهد گرفت، مگر آن‌که اقدامات مزبور برای هدف عمومی مرتبط با الزامات داخلی آن طرف متعاقد و در مقابل پرداخت سریع، مناسب و مؤثر غرامت انجام پذیرد و مشروط به این که اقدامات انجام شده به روش غیر تبعیض آمیز و به موجب فرآیند قانونی عام‌الشمول باشد.

ب- این خسارت معادل ارزش واقعی سرمایه‌گذاری مصادره شده خواهد بود و براساس ارزش عادلانه و واقعی بازار در رابطه با سرمایه‌گذاری مصادره شده بلافاصله قبل از انجام مصادره یا آگاهی عمومی از مصادره قریب الوقوع، هر کدام که زودتر باشد (که از این پس به عنوان تاریخ ارزیابی نامیده می‌شود) تعیین و محاسبه خواهد شد.

این خسارت به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد بر اساس نرخ رایج تبدیل در بازار برای آن ارز در تاریخ ارزیابی محاسبه خواهد شد و شامل هزینه‌های مربوطه می‌گردد. خسارت بر اساس اصول ارزیابی معتبر بین‌المللی تعیین خواهد شد. میزان خسارت نهایی تعیین شده سریعاً به سرمایه‌گذار پرداخت خواهد گردید.

۲- بر اساس اصول مندرج در بند (۱) و بدون لطمه به حقوق سرمایه‌گذار به موجب ماده (۹) این موافقتنامه، سرمایه‌گذار متأثر از مصادره حق خواهد داشت خواستار رسیدگی فوری به مورد خویش از جمله ارزیابی سرمایه‌گذاری خود و بنابراین پرداخت خسارت توسط مرجع قضائی یا مقام صالح و مستقل دیگر طرف متعاقدی شود که مصادره را انجام داده است.

۳- به منظور اطمینان بیشتر، مصادره شامل موقعیتهایی است که در آن یک طرف متعاقد دارائیهای یک شرکت یا بنگاه تشکیل یا تأسیس شده طبق قوانین لازم‌الاجراء در قلمرو خود را که سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر در آن سرمایه‌گذاری کرده است، مصادره می‌کند.

۴- چنانچه در نتیجه اقدام یک طرف متعاقد در هر شرکتی که سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در آن انجام شده به سرمایه گذاری به طور ماهوی آسیب وارد گردد ادعا نسبت به خسارت طبق اصول و مفاد این ماده نیز وجود خواهد داشت.

ماده ۶- بازگشت و انتقال پرداختهای مربوط به سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر اطمینان می دهد که انتقال آزاد پرداختهای مربوط به یک سرمایه گذاری به داخل و خارج از قلمرو آن انجام پذیرد، این انتقال شامل موارد زیر است.

الف- سرمایه اولیه و هر نوع سرمایه اضافی برای نگهداری، مدیریت و توسعه سرمایه گذاری،

ب- عواید،

پ- پرداختها به موجب یک قرارداد، از جمله استهلاک اصل و سود متعلقه که به موجب موافقتنامه مربوط به وام ایجاد شده است،

ت- حق الامتیاز و کارمزد برای حقوق موضوع جزء (ت) بند (۱) ماده (۱)،

ث- مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا بخشی از سرمایه گذاری،

ج- درآمدها و سایر حق الزحمه های کارکنان خارجی یک سرمایه گذار که در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری را گرفته باشد،

چ- پرداخت خسارت متعاقب مواد (۴) و (۵)،

ح- پرداخت موضوع ماده (۷)

خ- پرداختهای ناشی از حل و فصل اختلافات.

۲- انتقال پرداختها به موجب بند (۱) بدون تأخیر یا محدودیتهای غیرموجه و به جز در مورد پرداختهای غیر نقدی، به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد صورت خواهد گرفت. در مورد تأخیر در انجام انتقالات مقرر، سرمایه گذار متأثر از این تأخیر مستحق دریافت

هزینه مالی برای مدت تأخیر، چنانچه تأخیر به آسانی متسبب به عمل دولت باشد، خواهد بود.

۳- انتقالات به نرخ ارز غالب بازار معاملات نقدی در تاریخ انتقال برای ارز مورد انتقال انجام خواهد شد. در صورت فقدان بازار برای ارز خارجی، نرخ قابل اعمال جدیدترین نرخ اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاریهای انجام شده در داخل یا دلار ایالات متحده، هر کدام که برای سرمایه‌گذاری مطلوب‌تر باشد، خواهد بود.

۴- سرمایه‌گذار می‌تواند در خصوص چگونگی بازگشت یا انتقالات موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کند.

ماده ۷ - جانشینی

- هرگاه یک طرف متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین سرمایه‌گذاری طرف متعاقد دیگر به عمل آورده، در چهارچوب یک نظام قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر جانشین سرمایه‌گذار شود، الف- این جانشینی توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد، ب- جانشین مستحق اعمال حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

پ- اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر بر اساس ماده (۹) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۸- رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که از طریق این موافقتنامه در ارتباط با سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۹ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه گذار

۱- اختلافات مربوط به سرمایه گذاری میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر که به صورت دوستانه ظرف مدت چهار ماه از تاریخ ابلاغ کتبی ادعا حل و فصل نشود، می تواند به انتخاب سرمایه گذار مورد بحث ارجاع شود به :

الف- دادگاه ذی صلاح طرف متعاقدی که یک طرف اختلاف است، یا

ب- دیوان داوری موردی به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت

بین الملل سازمان ملل متحد (آنتیرال)، یا

پ- دیوان داوری دیوان بین المللی داوری اتاق بازرگانی در پاریس به موجب قواعد

داوری آن،

ت- مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری (ایکسید) که توسط

کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر که در

تاریخ ۱۳۴۳/۱۲/۲۸ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی در واشنگتن برای

امضاء مفتوح شد، (کنوانسیون ایکسید) تشکیل شده است، در صورتی که یا به محض این

که هر دو طرف متعاقد عضو آن شده باشند، یا

ث- هر شیوه دیگر حل و فصل اختلاف که توسط طرفهای اختلاف توافق شود.

۲- صرف نظر از این که سرمایه گذار ممکن است اختلاف را به داوری الزام آور

ارجاع داده باشد، او می تواند، قبل از اقامه رسیدگی داوری یا در طی جریان داوری از

محاکم قضائی یا اداری طرف متعاقدی که یک طرف اختلاف است خواستار قرار منع

موقت برای حفظ حقوق و منافع خود شود، مشروط به این که شامل درخواست پرداخت

هرگونه خسارتی نباشد.

۳- در هر رسیدگی قضائی یا داوری یا به گونه ای دیگر یا در اجراء هرگونه تصمیم

یا حکم مرتبط با اختلاف سرمایه گذاری میان یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد

دیگر، یک طرف متعاقد نباید به عنوان دفاع، مصونیت حاکمیتی خود را اعلام کند. هرگونه

ادعا یا دعوی متقابل نمی‌تواند بر این اساس باشد که سرمایه‌گذار مربوطه، به موجب یک قرارداد بیمه، غرامت یا خسارت دیگری را برای تمام یا بخشی از ضرر وارده از هر طرف ثالثی اعم از عمومی یا خصوصی از جمله طرف متعاقد دیگر و زیرمجموعه‌های آن، کارگزارها یا عوامل آن دریافت کرده است یا دریافت خواهد نمود، مگر این که دعوی خسارت توسط بیمه‌گر و سرمایه‌گذار هر دو اقامه شده باشد و دعاوی موجب پرداخت خسارت مضاعف برای یک ضرر شود.

۴- هر نوع حکم برای هر دو طرف اختلاف قطعی و لازم‌الاجراء است.

ماده ۱۰- حل و فصل اختلافات میان طرفهای متعاقد

- ۱- طرفهای متعاقد، حتی‌الامکان، هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجراء این موافقتنامه را از طریق مشورت یا سایر طرق دیپلماتیک حل و فصل خواهند کرد.
- ۲- اگر اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخ درخواست این مشورتها یا سایر طرق دیپلماتیک مورد درخواست هر یک از طرفهای متعاقد حل و فصل نشده باشد و طرفهای متعاقد به گونه‌ای دیگر به طور کتبی توافق نکرده باشند، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند ضمن ارسال اطلاعیه کتبی به طرف متعاقد دیگر، اختلاف را به یک دیوان داوری موردی بر اساس مفاد ذیل این ماده ارجاع نماید.
- ۳- دیوان داوری به روش زیر تشکیل خواهد شد: هر طرف متعاقد یک عضو دیوان را انتخاب خواهد کرد و این دو عضو در مورد یک تبعه کشور ثالث به عنوان رئیس دیوان داوری که توسط دو طرف متعاقد منصوب می‌شود توافق خواهند نمود. این اعضاء باید ظرف مدت دو ماه و رئیس باید ظرف مدت چهار ماه از تاریخی که هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر قصد خود را مبنی بر ارجاع اختلاف به دیوان داوری مطلع می‌سازد انتخاب شوند.

۴- اگر مدت‌های تعیین شده در بند (۳) فوق رعایت نشود هر طرف متعاقد، در صورت نبودن هرگونه توافق دیگری، از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری دعوت نماید که انتصابات لازم را به عمل آورد. اگر رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تبعه یکی از طرفهای متعاقد یا به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از نایب رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری برای انجام انتصابات لازم دعوت به عمل خواهد آورد. اگر نایب رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری نیز تبعه یکی از طرفهای متعاقد و یا او نیز از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان بین‌المللی دادگستری که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد برای انجام انتصابات لازم دعوت به عمل خواهد آمد.

۵- دیوان دآوری با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد. این تصمیمات بر اساس این موافقتنامه و قواعد شناخته شده حقوق بین‌الملل که ممکن است قابل اعمال باشد صورت خواهد پذیرفت و برای هر دو طرف متعاقد قطعی و لازم‌الاجراء خواهد بود. هر طرف متعاقد باید هزینه های عضو دیوان دآوری تعیین شده توسط آن طرف متعاقد و نیز هزینه های نمایندگی خود در جریان رسیدگی دآوری را بپردازد. هزینه های رئیس و نیز هزینه های دیگر جریان رسیدگی دآوری باید به طور مساوی توسط دو طرف متعاقد پرداخت شود. در هر صورت، دیوان دآوری می تواند به تشخیص خود، تعیین کند که سهم بیشتری یا همه این هزینه ها توسط یک طرف متعاقد پرداخت گردد. در بقیه موارد، دیوان دآوری قواعد رسیدگی خود و محل دآوری را تعیین خواهد نمود.

ماده ۱۱- اعمال سایر قواعد

اگر قوانین هر یک از طرفهای متعاقد یا تعهدات ناشی از موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود یا آتی که هر دو طرف متعاقد عضو آن باشند، علاوه بر این موافقتنامه شامل مقررات عام یا خاصی باشد که سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را

مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش شده نماید، این مقررات تا حدی که برای سرمایه‌گذار مساعدتر باشد بر این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

ماده ۱۲- دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد همه سرمایه‌گذاریهایی اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد خواه قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن آن توسط سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر انجام شده باشد. مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است.

ماده ۱۳- اعتبار، مدت و خاتمه

- ۱- هر طرف متعاقد زمانی که الزامات قانون اساسی خود را برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه انجام داده باشد، طرف دیگر را به طور کتبی مطلع خواهد نمود و این موافقتنامه در سی‌امین روز پس از تاریخ دریافت اطلاعیه مؤخر لازم‌الاجراء خواهد شد.
- ۲- این موافقتنامه برای مدت بیست‌سال لازم‌الاجراء خواهد بود و پس از این مدت برای دوره یا دوره‌های مشابه همچنان لازم‌الاجراء خواهد بود مگر این که حداقل یک‌سال قبل از انقضاء دوره اولیه یا هر دوره بعد، هر طرف متعاقد طرف متعاقد دیگر را به طور کتبی از تصمیم خود مبنی بر فسخ موافقتنامه مطلع سازد.
- ۳- در مورد سرمایه‌گذاریهایی که قبل از تاریخ نافذ شدن اطلاعیه فسخ این موافقتنامه انجام شده است مفاد این موافقتنامه همچنان برای یک دوره بیست‌ساله از تاریخ فسخ این موافقتنامه مجری خواهد بود.
- ۴- مفاد این موافقتنامه صرف‌نظر از وجود روابط دیپلماتیک یا کنسولی میان طرفهای متعاقد اعمال خواهد شد.

در تأیید مراتب فوق امضاء کنندگان تام الاختیار ذیل از جانب هر دو طرف متعاقد
این موافقتنامه را امضاء نموده اند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۳۸۵/۱۱/۲۴ (هجری شمسی) مطابق با
۱۴۲۸/۱/۲۴ (هجری قمری) و برابر با ۲۰۰۶/۲/۱۳ (میلادی) در دو نسخه به زبانهای فارسی،
انگلیسی و عربی منعقد شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار می باشد. در صورت
اختلاف متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف	از طرف
دولت کویت	دولت جمهوری اسلامی ایران
دکتر محمد صباح السالم الصباح	دکتر منوچهر متکی
معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه	وزیر امور خارجه

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و
سیزده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ پنجم شهریورماه یکهزار و سیصد و هشتاد
و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حداد عادل
رئیس مجلس شورای اسلامی